

بازی دو سر برد هسته ای برای ایران

آمریکایی ها در مذاکرات هسته ای جاری 1+5 با ایران از هیچ کوششی برای اطمینان خاطر دادن به صهیونیست ها دریغ نکرده اند.

آمریکایی ها در مذاکرات هسته ای جاری 1+5 با ایران از هیچ کوششی برای اطمینان خاطر دادن به صهیونیست ها دریغ نکرده اند. گویی این صدای تل آویو است که از گلو مقام های آمریکایی نظیر جو بایدن و شخص باراک اوباما در می آید. همزمان، ایران چیزی برای پیشبرد مذاکرات هسته ای کم نگذاشته است تا در هر دو صورت شکست یا نتیجه بخشی مذاکرات جاری، این تهران باشد که سبیلند از مانتا، گفت هگه ها بدنه، م، آمد.

به گزارش جام جم آنلاین، جو بایدن معاون رئیس جمهور آمریکا روز دوشنبه و در گرماگرم مذاکرات سه جانبه ایران، آمریکا و اتحادیه اروپا برای دستیابی به توافق جامع هسته ای در مسقط پایتخت عمان، صریحا گفت که یک صهیونیست است و با تکرار اتهام های گذشته درباره تلاش ایران برای دستیابی به سلاح هسته ای افزود: «من صهیونیستم... لازم نیست یهودی باشم تا صهیونیست شوم... اجازه نم، دهه ادا، به سلاح هسته ای، دست ناند».

بایدن اذعان کرد که «آمریکا از 6 سال پیش تاکنون روزانه 8.5 میلیون دلار به اسرائیل می بخشد تا به امور امنیتی آن کمکی کده باشد و بدنه، نظام، آن، حفظ کند».

وقتی آمریکایی ها موضعی صهیونیستی درباره بحث هسته ای ایران اتخاذ می کنند و رسانه ها را به تربیون منافع اسرائیل مبدل می سازند، یعنی اینکه تا همین جا هم ایرانی ها بسیار خویشتندارانه و متین با موضوع مذاکره بر سر حقوق مسلم خود کنا، آمده اند و راه، بر هرگونه فضا سازی های بعدی در صورت نافرجام ماندن مذاکرات هسته ای بسته اند.

هنگامه ها، متناقض، رسانه ها گزارش می کنند و می نویسند که چگونه جان کری وزیر خارجه آمریکا که برای مذاکرات هسته ای با ایران به مسقط رفته بود، سر از بازارهای پایتخت عمان درآورد و بی توجه به زمان برگزاری مذاکرات، 20 دقیقه هم دیر به محل گفت و گوهای هسته ای، رسد!

رسانه ها همچنین گزارش می کنند که چگونه اوباما بدون توجه به همه زمینه سازی های چند ماهه برای دستیابی به توافق هسته ای با ایران و با وجود اذعان به فهم فتوای رهبر معظم انقلاب اسلامی در باره حرمت تولید سلاح های هسته ای، تحت فشار لابی های اسرائیلی باز هم در مصاحبه با شبکه های آمریکایی، ایران را متهم به تلاش برای دستیابی به سلاح اتمی می کند.

این واقعیت را جان کری هم در گفت و گو با صدای آمریکا به مناسبت نوروز با این عبارات تایید کرد: «من احترام زیادی برای فتوای رهبر ایران (درباره حرمت داشتن سلاح هسته ای) قائل هستم. فتوا پیام مذهبی بسیار مهمی است و وقتی فتوایی داده می شود مردم آن را جدی می گیرند همچنان که ما هم آن را جدی می گیریم اگر چه این در جامعه ما مرسوم نیست... من با اوباما، ده، از اینکه، هد ادا، چنین فتوایی صادر کرد استقبال می کنیم...»

تشکیک در حدیث آمریکایی ها با این رویکردهای اخیر اما، یک سوال در ذهن برخی رصدگران تحولات و مذاکرات هسته ای ایران نقش بسته است که «واقعا رسیدن به توافق برای آمریکایی ها چقدر مهم است؟!؛ البته اگر از این رفتارها چنین تداعی نکند که مذاکرات مسقط فقط نمایشی ظاهری برای افکار عمومی جهان است و آمریکایی ها به مصلحت برتر خود در منطقه یعنی رضایت اسرائیلی ها می اندیشند و نه حا، آنچه، آن، مساله هسته ای، ادا، نام، م، دهند.

در اینجا سخن بر سر این نیست که منطقا نباید اختلافاتی بین طرف های مذاکره بر سر جزئیات برنامه هسته ای ایران و چارچوب همکاری برای حل مساله باشد، بلکه صحبت از ادبیات متناقض آمریکایی ها و نحوه مواجهه با مذاکراتی است که از ابتدا با خوشبینی کم سابقه ای دنبال شد اما حالا به نظر می رسد با فشارهای لابی های آشکار و پشت پرده در داخل و خارج آمریکا با ناهماهنگی، اکثریت و اقلیت در انتخابات کنگره، ده، به سندهشت، دنگ، م، بد.

این در شرایطی است که فرانک والتر اشتاین مایر، وزیر خارجه آلمان و برخی دیگر از شخصیت های غربی بر این باورند که مذاکرات اتمی با تهران به نقطه «برد یا باخت» رسیده است و اگر تا سوم آذر نتیجه ای به دست نیاید دست کم تا دو سال دیگر با مانع، ده، خواهد شد.

واقعیت این است که مذاکرات عمان تا ضرب الاجل سوم آذر چه به جایی برسد و چه نرسد، برای ایران بازی دوسربرد ادامه خواهد یافت، زیرا تهران چیزی برای اعتماد سازی کم نگذاشته است. اگر مذاکرات به نتیجه رضایت بخش برای همه طرف ها برسد ایران و دیگران همزمان، برنده این مارا تن نفسگیر خواهند بود، اما اگر راه به توافق نبرد، ایران چیزی را از دست نخواهد داد.

حتی اگر آنگونه که وزیر آلمانی می گوید، باب مذاکرات برای دو سال نیز بسته بماند، این تهران نیست که پشت درهای بسته معطلا، ساد، بماند، حکمت مل، ما، د، مسد بشفت، تهقف، نخواهد داشت.

این نکته را دکتر حسن روحانی رئیس جمهوری نیز با این بیان در اشاره به موضع گیری های اخیر آمریکایی ها گوشزد کرده است: «توافق ۵+۱ به نفع ایران و همه کشورها و به نفع اقتصاد، توسعه، علم و جهان خواهد بود. این توافق می تواند معاهدات بین المللی را مستحکم تر کند و باعث اتکای کشورها به معاهدات بین المللی شود و درست نیست اگر کشوری به همه تعهدات بین المللی پایبند است، پاسخگوی شکاک بودن برخی کشورها باشد.»

در چنین شرایطی، جهان حالا یک بار دیگر رفتار همه طرف های مذاکره کننده را به نظاره و قضاوت نشسته است و لحظه شماری می کند تا ببیند آیا دولتهای غربی و در راس آن امریکا، حاضر می شوند بخاطر منافع خود هم که شده است، به توافق با ایدان، بندهشند با همه جنایات فدای صهیونیستها خواهند کرد.

جام جم آنلاین- جواد ارشادی